

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.III.45.232/2022/2.

A tanács tagjai: Dr. Suba Ildikó

a tanács elnöke

Dr. Bérces Nóra

előadó bíró

Dr. Sperka Kálmán

bíró

Dr. Gyurán Ildikó

bíró

Dr. Sugár Tamás

bíró

A felperes: felperes neve

felperes címe

A felperes képviselője: Dr. Simon Enikő ügyvéd

felperesi képviselő címe

Az alperes: ... Megyei Kormányhivatal

alperes címe

Az alperes képviselője: Dr. Molnárné Dr. Tógyer Edina kamarai jogtanácsos

alperesi képviselő címe

A per tárgya: munkaügyi bírságot kiszabó határozattal kapcsolatos közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Debreceni Törvényszék 8.K.701.767 566/2020/28. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A Nemzeti Adó-és Vámhivatal (a továbbiakban: NAV) ... Megyei Adó-és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) adóellenőrei 2019. január 14-én jogkövetési vizsgálatot végeztek a betegszállítási tevékenységet folytató felperesnél. A pénzeszköz-nyilvántartás adatai alapján megállapították, hogy a betegszállító mikrobusz kasszájában 36.000 Ft többlet volt, amely összegről nem állítottak ki bizonylatot. Az adóellenőrök a betegszállító mikrobuszban munkavégzésre utaló körülmények között talált személyek bejelentési kötelezettségére vonatkozóan további vizsgálatot végeztek.

[2] Az elsőfokú adóhatóság a 2019. április 8-án kelt, ... számú határozatával 3 fő be nem jelentett foglalkoztatott alkalmazása miatt – az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (továbbiakban: Art) 1. melléklet 3. és 3.1. pontja alapján – 450.000 Ft (alkalmazottanként 150.000 Ft), valamint bizonylat-kiállítási kötelezettség elmulasztása miatt 70.000 Ft mulasztási bírságot szabott ki a felperes terhére.

[3] A NAV Fellebbviteli Igazgatósága ... (a továbbiakban: másodfokú adóhatóság) a 2019. június 3. napján kelt, ... számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[4] A NAV Központi Irányítás a felperesnek a másodfokú határozat ellen előterjesztett felügyeleti intézkedési kérelmére megállapította, hogy a felperes által sérelmezett döntések megalapozottak és megfelelnek a jogszabályoknak, ezért felügyeleti intézkedésnek nincs helye.

[5] Az alperes az elsőfokú adóhatóság által megküldött határozat alapján munkaügyi ellenőrzést tartott, amelynek eredményeként a 2020. március 30. napján kelt, számú határozatával a közigazgatási eljárás során feltárt szabálytalanság miatt 100.000 Ft munkaügyi bírsággal sújtotta a felperest és kötelezte a munkavállalók bejelentésére a jogszabálynak megfelelően. A határozat indoklása szerint az eljárás során bizonyítást nyert, hogy a felek között létrejött jogviszony munkaviszonynak minősül.

[6] A felperes keresetében elsődlegesen azt kérte, hogy a bíróság a fenti határozatot változtassa meg, mellőzze az alperes által kiszabott bírságot, valamint a munkaviszonyok bejelentésére vonatkozó kötelezését. Másodlagosan a munkaügyi határozat megsemmisítését, harmadlagosan annak megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Az Európa Tanács Miniszteri Bizottság R (91) 1. számú „Ajánlás a közigazgatási szankciókról” 3. alapelve, az Alaptörvény XXVIII. cikkének (6) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság gyakorlatára hivatkozással állította, hogy az alperes megsértette – a „ne bis in idem” elvét, és az Art. 1. melléklet 3. és 3.1. pontjának megsértése miatt kétszer lett megbírságolva. Ezen felül álláspontja szerint az alperes nem tett eleget az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 3.§-ában és 62.§-ában meghatározott tényállás-tisztázási kötelezettségének sem.

A bíróság ítélete

[7] A Debreceni Törvényszék a 8.K.701.767/2020/28. számú jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[8] Rögzítette, hogy a „ne bis in idem” elve nem sérült, mivel az adóhatóság és az alperes hatásköreiket eltérő jogszabályi felhatalmazás alapján gyakorolták.

[9] Kifejtette, hogy az alperes a felperes nyilatkoztatásával, illetve a felperestől az ügyben releváns iratok bekérésével, valamint azoknak az elsőfokú adóhatóság jogerős határozatával való összevetésével az Ákr. 62.§ (1)-(5) bekezdése szerinti tényállás-tisztázási kötelezettségének eleget tett.

[10] Megállapította, hogy a felperes, mint munkáltató 3 fő munkavállaló vonatkozásában nem tartotta be az Art. 1. melléklet 3. és 3.1. pontjában foglalt rendelkezéseket, amely alapján a Met. 3.§ (1) bekezdés b) pontja feljogosítja, valamint a Met. 6.§ (1) bekezdés d) pontja kötelezi az alperest a bírságolásra.

[11] Utalt továbbá arra, hogy az alperes a munkaügyi bírság összegének meghatározásánál a Met. 7.§ (7) bekezdésében előírt mérlegelési kötelezettsége alapján figyelembe vette a jogszabály megsértésével okozott jogellenes állapot időtartamát, a munkavállalók részére okozott hátrány nagyságát, a megsértett jogszabályi előírások számát és hatását, valamint a szabálytalanságban érintett munkavállalók számát. Az alperes figyelemmel volt arra, hogy a munkáltató a jogsértő állapotot csak részben szüntette meg, és az elsőfokú adóhatóság felé csak részben tett eleget bejelentési kötelezettségének. Továbbá a munkáltató a felhívás iratbemutatásra tárgyú végzésében szereplő kötelezettségének részben tett eleget, az eljárás során részben működött együtt.

A felülvizsgálati kérelem

[12] A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen azt kérte, hogy a Kúria az ítéletet úgy változtassa meg, hogy a megtámadott közigazgatási cselekményt megsemmisíti és a közigazgatási szervet új eljárás lefolytatására kötelezi, másodlagosan pedig azt, hogy a Kúria a jogerős ítéletet helyezze hatályon kívül és utasítsa a bíróságot új eljárás lefolytatására. Kérte továbbá az alperes perköltségben marasztalását.

[13] A felülvizsgálati kérelem befogadását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ad) pontjai megjelölésével a következő indokok alapján kérte.

[14] Álláspontja szerint a bíróság érdemben nem foglalt állást a „ne bis in idem” elvének megsértése vonatkozásában. Az ítélet szerint az alperes a Met. 3.§ (1) bekezdés b) pontja alapján hatáskörrel rendelkezik a bírság kiszabására, ez az indokolás azonban a felvetett jogsértés érdemi elbírálására nem alkalmas, mivel az eljárásjogi jogszabályi rendelkezés, és nem oldja fel a jogsértés alapját képező anyagi jogi jogszabályhely azonosságát. Sérelmezte, hogy az alperesnél kialakult az a gyakorlat, hogy az állami adó-és vámhatóság által továbbított, a bejelentési kötelezettség elmulasztása miatt bírságoló határozat alapján ugyanazon jogsértés alapján ismételten bírság kiszabására kerül sor. Megítélése szerint a Debreceni Törvényszék ítéletére figyelemmel a hibás joggyakorlat fennmaradásának veszélye áll fenn.

[15] A felperes sérelmezte, hogy a bíróság a tényállást hiányosan tárta fel, indokolási kötelezettségének nem tett eleget, valamint a bizonyítékok értékelését is elmulasztotta. Mindezek sértik a Kp. 2.§ (1) és (4) bekezdésében, a 78. § (2) bekezdésében, a 84. § (2) bekezdésében, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4) és (5) bekezdésében foglalt rendelkezéseket. Kifogásolta továbbá, hogy a bíróság nem a keresetről foglalt állást, mivel nem döntött abban a kérdésben, hogy az alperes jogszerűen járt-e el akkor, amikor a munkaidőre, munkanapokra vonatkozó bizonyítékokat, bejelentéseket figyelmen kívül hagyva – és azok mellőzését nem indokolva –,

bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül kötelezte a felperest a munkavállalók 8 órás, határozatlan idejű foglalkoztatottkénti bejelentésére.

[16] Megítélése szerint az ítélet – az alperes tényállás-tisztázási kötelezettségének teljesítésére vonatkozó megállapítását tekintve – iratellenes, mivel az alperesi határozat csak rögzítette a felperesi érvelést és a csatolt okiratokat, azonban azokat nem értékelte, nem bírálta el és okát sem adta azok mellőzésének.

A Kúria döntése és jogi indokai

[17] A Kp. 118. § (1) bekezdése értelmében a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
 - aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
 - ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
 - ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
 - ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[18] Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, azonban azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatására – az alábbiakban részletezettek szerint – nem látott törvényes lehetőséget.

[19] A befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére való hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.

[20] A Kúria mindenekelőtt utal arra, hogy a Kp. 117.§ (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására. A felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján történik annak vizsgálata, hogy a konkrét ügyben felmerült-e olyan kérdés, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései körébe tartozik, ezáltal a felülvizsgálati kérelem befogadását és érdemi elbírálását megalapozza. A Kp. 117. § (4) bekezdése kétségtől úgy rendelkezik, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, de azt indokolni, illetve a fennállását bizonyítékokkal alátámasztani – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – nem kell, a bíróság pedig a fél által megjelölt befogadhatósági okhoz nincs kötve. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a felülvizsgálatot kérő félnek elegendő lenne mindössze a befogadhatóság törvényi jogcímeire utalnia. Annyit mindenképpen ki kell fejtenie, hogy az adott ok(ok)ból miért tartja szükségesnek a felülvizsgálati kérelme érdemi elbírálását. Így kerülhet ugyanis a Kúria abba a helyzetbe, hogy a fél szempontjait értékelhesse a kérelem befogadhatóságáról hozandó döntése körében. Ellenkező esetben a fél szempontjainak figyelembevétele lehetetlen lenne, ami nincs összhangban a felülvizsgálati eljárás céljával (Kfv.VII.38.147/2021/2., Kfv.VII.38.157/2021/2., Kfv.VII.38.237/2021/2., Kfv.IV.38.224/2021/2., Kfv.V.37.035/2022/2.).

[21] A perbeli esetben a felperes a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pontjára hivatkozással kérte, azonban ebben a körben csupán az aa) és az ad) alpontok tekintetében utalt a befogadhatóság törvényi jogcímére, ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságát ebben a körben vizsgálta.

[22] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont (joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása) szerinti befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. A joggyakorlat egysége azt jelenti, hogy a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni.

[23] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján ezért a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem akkor fogadható be, ha a jogerős ítélet elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, ebben a Kúria még nem foglalt állást, e vonatkozásban a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kfv. II. 38.109/2019/2, Kfv.V.35.525/2019/2, Kfv. I. 35.484/2019/2.)

[24] A felperes nem mutatta be, hogy a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében miért tartja indokoltnak a felülvizsgálati kérelme befogadását. Nem jelölte meg azt sem, hogy a „ne bis in idem elve” – ugyanazon tény kétszeres értékelésének tilalma – vonatkozásában mi lenne az az elvi kérdés, amelynek megválaszolását várja. Felülvizsgálati kérelme befogadhatóságának alátámasztására nem tárt fel e körben – az adóhatóság és a munkaügyi hatóság által a munkaviszony bejelentésének elmulasztása miatt kiszabott mulasztási bírsággal összefüggő – olyan eltérő bírói döntéseket sem, amelyek arra világítanak rá, hogy a bírói gyakorlat szétartó lenne, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült volna, vagy ennek veszélye fenyegetne. Továbbá, nem vetett fel a bírói gyakorlat megváltoztatását, továbbfejlesztését, kúriai iránymutatást igénylő kérdést sem.

[25] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor lehet helye, ha a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés miatt indokolt.

[26] Az idézett rendelkezések értelmében a Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára hivatkozás esetén a befogadási okot a Kp. 117.§ (4) bekezdése szerint indokolni kell a befogadhatóság körében. Ennek a követelménynek nem tesz eleget önmagában az eljárási jogsérelemre, illetve az eljárási szabályszegésre hivatkozás, továbbá a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálati eljárásban eredménnyel csak akkor támadható, ha a bíróság a tényállást iratellenesen állapította meg, illetőleg a bizonyítékok mérlegelése kirívóan okszerűtlen volt. A Kúria a befogadhatóság elbírálása körében a felülvizsgálati kérelemben részletezett eljárásjogi és anyagi jogi jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra kizárólag a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van törvényes lehetőség.

[27] A felperes a felülvizsgálati kérelmében hivatkozott jogszabálysértések – a tényállás hiányos feltárása, az indokolási kötelezettség nem teljesítése, a bizonyítékok értékelésének elmaradása – fennállását ugyan felsorolta, de nem valószínűsítette.

[28] A Kúria megállapította, hogy a felperes kérelme ténylegesen a jogvita tárgyát vitatta – azaz azt, hogy a jelen perrel érintett tevékenységet végzők munkaviszony vagy megbízási

jogviszony alapján végezték a tevékenységüket –, valamint kifogásolta, hogy a bíróság nem a keresetben foglalt kérdések tárgyában, illetve nem teljeskörűen foglalt állást.

[29] Ezzel szemben megállapítható, hogy a bíróság ítéletében megvizsgálta az alperes által feltárt tényállást és értékelte a rendelkezésekre álló bizonyítékokat, mely során kialakított álláspontja és az abból levont következtetések kiderülnek a határozat indoklásából.

[30] Mindezekre tekintettel a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118.§ (2) bekezdése alapján megtagadta, mivel annak feltételei nem álltak fenn.

A döntés rövid tartalma

[31] *Nincs lehetőség a felülvizsgálati kérelem befogadására, ha a Kp. 118. § (1) bekezdésében meghatározott befogadási okok egyike sem áll fenn.*

Záró rész

[32] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[33] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[34] A Kúria végzése elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja kizárja.

Budapest, 2022. szeptember 21.

Dr. Suba Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Bérces Nóra s.k. előadó bíró, Dr. Sperka Kálmán s.k. bíró, Dr. Gyurán Ildikó s.k. bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő